

¿Tenen ideologia les empreses?

DAVID MIRÓ

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 21.05.10

Artur Mas va trigar un mes i mig a decidir-se a tornar els diners que la Fundació Trias Fargas (ara CatDem) havia rebut de Fèlix Millet en nom de l'Orfeó Català-Palau de la Música al llarg d'una dècada. Durant set llargues setmanes es va aferrar a la legalitat dels convenis, encara que després es va saber que Millet no tenia poders per firmar-los. Al final, pressionat per l'opinió pública, i per la sospita que darrere els convenis s'amagava un possible cas de finançament il·legal de CDC, Mas en va ordenar la devolució. Amb aquell gest s'esperava tapar l'escàndol, ja que en l'àmbit judicial no hi ha, per ara, *cas Convergència*.

La qüestió és que aquell tripijoc de diners entre Millet i CDC feia pudor des del principi. Fins ara es pensava que les donacions obeïen a la política untadora de Millet, que anava des de les donacions a partits polítics fins al petit suborn a empleats de la neteja municipal. Tots havien d'estar contents amb el gran estafador, d'aquí venia el seu immens poder i sensació d'impunitat. Però vet aquí que el còndid dietari de Gemma Montull, amb la seva lletra rodona d'estudiant aplicada, apunta a la sospita que el Palau integrava un fosc engranatge de finançament de CDC via comissions a empreses adjudicatàries d'obra pública. ¡Uff!

No cal dir que resultarà molt difícil establir una relació de causa efecte jurídicament comprovable entre les adjudicacions i les donacions al Palau d'aquestes empreses, perquè és d'esperar que totes les parts ho negaran i buscaran alguna excusa peregrina per justificar les anotacions (encara que no s'ha de descartar que Gemma Montull s'ensorri o accepti

algun benefici a canvi d'explicar el que sap). Però igual que el PP ha fet en el *cas Gürtel*, CDC faria mal fet de confondre els plans legal i moral.

Segons la meva opinió, el verdader escàndol i esquerda legal que embruta el nostre sistema democràtic és la possibilitat que les empreses com a tals puguin fer donacions a partits o fundacions afins. En el cas de la Trias Fargas està acreditat que les principals constructores del país, com ACS –¿potser és Florentino Pérez simpatitzant de CDC?–, Fomento de Construcciones y Contratas (controlada per una altra insigne nacionalista catalana com Esther Koplowitz), Comsa i Copisa, són els principals donants de la fundació convergent.

¿Des de quan les empreses tenen ideologia? Jo pensava que aquesta era una qualitat de persones individuals, amb nom i cognoms. Les empreses, com els països, només tenen interessos. ¿I quin interès pot tenir una constructora que dedica una part dels seus beneficis a engreixar els comptes d'un partit? A mi només se me n'acut un. Perquè almenys Ferrovial sempre podrà dir que volia contribuir a la cultura.